SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятайте про Україну!

VOL. ...06. JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, OCTOBER 31, 1989 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 31-го ЖОВТНЯ 1989 Ч. 206. РІК XCVI

ПОМЕР ГОЛОВНИЙ РАДНИЙ УНС Р. ТАТАРСЬКИЙ

Воррен, Миш. — Тут у суботу, 28-го жовтня ц.р., помер на 74-му році життя головний радний УНСоюзу Роман Татарський. Крім посту у Головному Уряді УНСоюзу, Р. Татарський був теж довголітним головою Дітройтської Округи УНС і довголітнім секретарем 94-го Відділу УНС в Гемтремку, Миш. Він також очолював Конвенційний комітет 31-ої Конвенції УНС в Дітройті в 1986 році.

Св. п. Р. Татарський був активний в цілому ряді українських громадських організацій Дітройту, колишній голова Пластової Станиці, член куреня „Лісові Чорти".

Св. п. Р. Татарський

Панахида відправлялась у вівторок, 31-го жовтня в похоронному заведенні Мандзюка у Воррені, а похорони відбудуться в середу, 1-го листопада, з того ж заведення до церкви св. Йосафата, а відтак на цвинтар Воскресіння в Мавнт Клеменс, Миш.

Покійний залишив у смутку дружину Галину, синів Аскольда з дружиною і двома дітьми і Нестора з дружиною та цілу велику громаду Дітройту і околиць.

ВІДБУЛИСЯ НАРАДИ В ДЦ УНР

Філядельфія (УІБ). — У п'ятницю і суботу, 20-го і 21-го жовтня ц.р., відбулися в приміщенні Дому УНР наради керівних діячів ДЦ УНР, якими проводив в.о. Президента УНР Микола Плавюк. В нарадах взяли участь: голова УНРади Михайло Воскобійник, секретар УНРади Зенон Городиський, голова Уряду УНР Іван Самійленко, заступник голови Уряду УНР і керівник ресорту зовнішніх справ Михайло Пап, керівник ресорту внутрішніх справ Юрій Іхтіярів та керівник фінансового ресорту К. Луценко.

В програмі нарад були порушені справи крайові, зовнішньо-політичні, внутрішньо-політичні та фінансові. В обговоренні всіх цих питань ставлено наголос на невідкладні завдання Президії УНРади під сучасну пору і зокрема на конкретні практичні плани праці Уряду УНР, як рівнож пріоритет в їх виконанні.

Відносно крайових справ, то грунтовно проаналізовано міжнародну ситуацію і ситуацію в СССР, в тому і сучасний стан в Україні. Зокрема звернено увагу на процес відродження в Україні та характер, цілі і завдання т.зв. неформальних організацій в Україні з наголосом на Народний Рух України за Перебудову і Український Гельсінкському Спілку. Президія УНРади вислала привіт і побажання успіхів Народному Рухові України за Перебудову на його важкому шляху в боротьбі за суверенні права українського народу.

В питаннях зовнішньої політики ДЦ УНР, то після заслухання думок і пропозицій І. Самійленка, М. Папа та слова М. Плавюка прийнято цілий ряд настанов і практичних плянів для розгорнення і поєднання праці ДЦ УНР на міжнародному форумі, зокрема на відтинку контактів з державами західнього блоку, нав'язання ділового в'язку з міжнародними організаціями типу Європейської ради, відповідними відділами організації Об'єднаних Націй, ексільними урядами, з якими українцям по дорозі в змаганнях за привернення самостійности і суверенности України.

В справах внутрішньо-політичних, то згідно і в дусі постанов Х Сесії УНРа ди обговорено питання посилення співпраці з СКВУ, проводами Українських Церков та продовження консолідаційних заходів з метою

(Закінчення на стор. 3)

ЛЬВІВ'ЯНИ ЗНОВУ СТРАЙКУВАЛИ

Львів (ПС УГС). — У п'ятницю, 27-го жовтня ц.р. мешканців Львова провели другий попереджувальний одноденний страйк у зв'язку з тим, що правоохоронні органи і влада досі не зареагували і не оголосили результати розслідування драматичних подій у Львові 1-го жовтня, коли було побито багато мирних демонстрантів.

В четвер, 26-го жовтня, о год. 6-ій по полудні у Львові відбувся мітинг, організований УГС, страйковим комітетом та іншими неформальними організаціями. На мітингу обговорювали постанову львівського страйкового комітету про проведення другого попереджувального страйку, в обговорюванні взяли участь близько 10,000 громадян м. Львова. Виступив голова страйкового комітету, робітник, член УГС Фурманов. Промовляв до зібраних представник страйкового комітету, член УГС і Комітету Захисту УКЦ Степан Хмара. Вів збори член УГС Олег Вітович. Член УГС Тарас Чорновіл зачитав промову батька Вячеслава Чорновола, який не міг її прочитати на мітингу у Києві 22-го жовтня, де обговорювався проєкт закону про мову та проєкт закону про вибори.

На мітингу у Львові 26-го жовтня виступив прокурор Ленінського району міста Львова, який виправдувався, що місцеві власті не мали часу розслідувати події 1-го жовтня і притягти до відповідальности винних. Він також погрожував страйкуючим, що страйк буде розцінено як порушення закону про трудові конфлікти і організаторів та учасників будуть судити.

На мітингу вирішено оголосити 27-го жовтня 1989 року одноденний попереджувальний страйк, у якому не повинні брати участь працівники медичних установ і транспорту.

Деякі промовці на мітингу відзначили той факт, що НРУП чомусь лишився осторонь цієї акції.

В резолюції Львівського страйкового комітету сказано:

„Близько місяця минуло від драматичних подій 1-го жовтня у Львові. Проте жодного пункту вимог страйкового комітету не виконано. Керівні працівники органів МВД, представники прокуратури области й республіки, партійні функціонери й преса розгорнули шалену кампанію дезінформації та брехні про події у Львові і в Україні. Обурюють необ'єктивні висновки про події 1-го жовтня у Львові групи народних депутатів СССР, яку очолив член Президії Верховної Ради СССР Фотієв. Численними фактами, свідченнями потерпілих і очевидців, зібраними громадською комісією для розслідування інциденту, доведено, що брутальне масове побоїще мирних громадян міліцією, в тому числі жінок, підлітків і старших людей, не було спровоковане демонстрантами, а навпаки: ганебні дії міліції були заздалегідь сплянованою властями провокацією.

Несправедливі висновки групи Фотієва розцінюємо як чергову спробу взяти під захист організаторів злочину правоохоронних органів і звалити вину на ні в чому невинних громадян. Так, як це сталося після погро-

(Закінчення на стор. 4)

ДІЯЧІ КУЛЬТУРИ ЗАКЛИКАЮТЬ ДО ЛЕҐАЛІЗАЦІЇ УКЦЕРКВИ

Джерзі Сіті, Н.Дж. — У вересні ц.р. у Львові визначні діячі науки і культури Західньої України підписали відкритий лист голові Президії Верховної Ради СССР Михаїлу Горбачову із проханням легалізувати Українську Католицьку Церкву.

В листі наведені конкретні історичні факти, які доказують правову безпідставність ліквідації УКЦ на церковному соборі у Львові, в 1946 році. Одним з доказів є наказ Рейнґарта Гейдріха, шефа поліції й служби безпеки III Райху, попереднього схвалений Гітлером з 16-го серпня 1941 року, який засвідчує про те, що окупаційна німецька влада не підтримувала Греко-Католицьку Церкву.

Греко-Католицька Церква, яка утвердилася в Західньому регіоні України понад 200 років тому і з того часу була вірою багатьох поколінь, була найбільш переслідуваною церквою під час сталінського терору, на сьогоднішній день зберегла свої структури і велику кількість прихильників. Однак, незважаючи на проголошений курс демократизації й гласности, побудови правової держави, цій частині віруючих не дають можливости здійснювати свій обряд. Такий стан речей є ненормальним і антиправовим, він є причиною численних протестів, мітингів і демонстрацій, суспільної дестабілізації.

У контексті листа порушено також питання надання можливости вільного функціонування Української Автокефальної Православ-ній Церкви, яка була ліквідована рішенням горезвісного суду над СВУ в 1929 році.

Лист проголошує безпідставність твердження ієрархів Російської Православної Церкви про те, що легалізація УКЦ приведе до ворожнечі і конфліктів. Релігійний плюралізм є невід'ємною складовою частиною суспільного процесу, побудованого на демократичній основі, так само, як релігійна нетерпимість є першою сходинкою до диктатури і тоталітаризму.

Тому відкритий лист у формі заяви невідкладно вирішити питання про легалізацію УКЦ та поверненням їй юридичних прав підписали: письменники — Ростислав Братунь, Роман Іваничук, Роман Лубківський; художник Емануїл Мисько; актори — Олександр Гринько та Микола Колеса; науковці — Іван Бакарчук, Орест Влох, Володимир Голубець, Володимир Гордієнко, Євген Гринів, Олег Романів; пенсіонер, член КПЗУ з 1928 року Дмитро Матерлей.

ДОПОВІДЬ Д-РА А. ДОМБРОВСЬКОГО

Ню Йорк. — Наукове Товариство ім. Шевченка влаштовує для членів НТШ та українського громадянства доповідь, яку виголосить д-р Олександер Домбровський на тему: „Генеза диференціації духовости християнського орієнту — оксиденту". Доповідь відбудеться в суботу, 4-го листопада ц.р., о 5-ій год. по полудні в домі НТШ.

ПРАЗЬКА ПОЛІЦІЯ РОЗІГНАЛА ДЕМОНСТРАНТІВ

Прага. — Задовго до 28-го жовтня — Дня незалежности Чехо-Словаччини — уряд попередив, що не допустить демонстрацій, а порушники порядку в той день можуть опинитися за ґратами. Однак погрози не зупинили мешканців Праги і близьких міст. 10,000 осіб прийшли в суботу, 28-го жовтня, на Вацлавську площу столиці, щоб відзначити День незалежности — 71-шу річницю створення вільної Чехо-Словаччини на розвалинах Австро-Мадярської імперії.

Демонстрантів зустріли загони поліції. Озброєні гумовими палицями, поліцейські накинулися на демонстрантів. Протягом десяти хвилин площа була очищена від людей, які викрикували „Правда переможе!" Очистивши Вацлавську площу, поліція заспокоїлася, а демонстранти почали збиратися на сусідніх вулицях. Коли поліція вирішила очистити і вулиці, що прилягають до площі, їй довелося вступити в справжній бій з народом.

Одна сутичка сталася напроти „Гранд-готелю" і тривала коло години. Як свідчать американські журналісти, з натовпу демонстрантів роздавалися заклики, звернені до поліцейських: „Хлопці, переходьте до нас! Хлопці, будьте нашими друзями!"

Пресові агентства передали з Праги, що в суботу увечорі центр старинного міста нагадував військовий табір: скрізь ходили поліцейські і армійські патрулі, стояли бронетранспортери, поліція закрила вулиці, що ведуть до Вацлавської площі.

Газета „Ню Йорк Таймс" пише в репортажі з Праги, що демонстранти кричали поліції: „Фашисти!", „Вимагаємо вільних виборів!", „Світ не сліпий!" Газети вказують, що якщо це місяць-півтора тому уряд Чехо-Словаччини, виступаючи проти реформ, знаходив спільників у Східній Німеччині, то сьогодні і цих спільників вже нема. „Мілош Якеш (голова чехо-словацьких комуністів) одинокий, як палець", — сказав кореспондентові „Ню Йорк Таймс" один демонстрант. І додав: „І йому пора зрезиґнувати".

В той же день уряд провів офіційну демонстрацію і військову параду, а також церемонію присяги новобранців. Церемонія проходила під величезним гаслом „Ми служимо соціялістичній батьківщині". На церемонію пропускали лише тих, хто мав спеціяльні перепустки. Однак бажаючих потрапили туди було дуже мало.

Плянують конференцію про стан УКЦ в Україні

Торонто. — У днях від 1-го до 3-го грудня ц.р. у Торонтонському університеті, в приміщеннях колеґії св. Михаїла, відбудеться міжнародна конференція про „Сучасний стан Української Католицької Церкви в СССР". Спонзорами конференції є Релігійне Товариство Св. Софія в Канаді та університет св.Михаїла. В конференції братимуть участь визначні наукові Північної Америки, представники центральних органів УКЦеркви з Риму та представник Ватикану.

В перших днях після історичної зустрічі Михаїла Горбачова із Папою Іваном Павлом II учасники конференції матимуть нагоду обговорити можливості на легалізацію УКЦеркви, насліди тієї легалізації та роля УКЦеркви в екуменічних розмовах.

У зв'язку з конференцією відбудеться бенкет в суботу, 2-го грудня, на якому промовлятиме Владика Всеволод, Єпископ Греко-Православної Церкви для українців (Царгородський патріярхат).

За дальшими інформаціями слід телефонувати до о. Т. Дусановського (416) 293-4656.

Відбулися збори Округи УНС західньої Канади

Вінніпеґ, Ман. — У неділю, 8-го жовтня ц.р. під час XVI Конгресу Українців Канади тут відбулися Загальні збори Округи західньої Канади у готелі Вест Інн.

Збори відкрив головний директор УНС для Канади і голова Округи мгр Іван Геврик, привітавши присутніх 16 членів. В предсідники зборів вибрано д-ра Степана Дершка із Саскатуну, а на секретаря д-ра Мирослава Гладишевського із Калґарі.

Звіт здав І.Геврик, який поінформував присутних про користі УНС, що дає своєму членству допомогами порівнюючи з іншими неукраїнськими стипендіями українському студентству та пожертвами на харитативні та культурні цілі.

Він теж згадав про поди забезпечення, які є найдешевші у порівнянні до інших асекураційних установ та закликав до успішної передконвенційної кампанії.

Після звіту відбулася дискусія, в якій брали участь присутні. Всі присутні одобрили потребу організатора на західню Канаду, щоби придбати нових членів і поширити відділи, бо така можливість існує.

Підкреслено потребу бюра УНС в Канаді, конечність популяризувати УНСоюз серед молоді та посилити громадську діяльність УНС.

На внесок Номінаційної комісії вибрано Управу в складі: мгр І. Геврик, голова, Л.Вовк, заступник та організаційний референт, Д.Ріпак і Б. Корчинський, заступники голови, Ю. Гроздулич, секретар, А. Карпінський, І. Павлюк, Д. Марцинюк, М. Наконечний, члени. Контрольна комісія: д-р С. Дершко, д-р М. Гладишевський, Л. Процак, Т. Войтів, П. Процюк.

Після зборів відбулася перекуска, під час якої обговорювано покращання праці на місцях у користь УНС та української спільноти.

МІЖНАРОДНА ВИСТАВКА

Піскатавей, Н. Дж. — 4-ий Відділ Союзу Українок Америки влаштовує в неділю, 5-го листопада ц.р., міжнародну виставку мистецтва та ручних робіт. Виставка відбудеться в готелі Ембассі Суїтс, 121 Сентенніал аве., виїзд ч. 5 з 1-287, від 10:30 ранку до 5-ої по полудні.

Корифеї мистецтва — Українцями Року

Джерзі Сіті, Н.Дж. (О. Кузьмович). — Хоча Український Інститут Америки вже шостий рік влаштовує бенкет із проголошенням Українця Року, ще ніколи, здається, ця імпреза не була так вимовною, як саме в цьому році. Бож тут не лише відзначатимуть двох широковідомих заслужених наших громадян із мистецького світу, але вперше між відзначеними буде жінка.

Може і тому до редакції заходять з цього приводу також жінки, а це наші активні громадянки, особливо в УІА, Ірина Курoвицька і Слава Рубель, які підготовляють цю імпрезу. Вони інформують нас, а з тим і цілу українську громаду великого Ню Йорку, про подробиці бенкету,який відбудеться у неділю, 12-го листопада ц.р., у престижевому готелі Плаза.

Ми читали, що цей готель тепер став власністю американського мільйонера Доналда Трампа, але наші гості розповідають нам, що переробка і влаштування готелю перебрала його дружина Івона, і що готель ще ніколи не мав такого пишного влаштування, а вже особливо великої балевої залі, в якій відбудеться український полуденок.

Нам цікаво знати не лише про технічні справи, зв'язані із цією імпрезою, в якій, головою головного комітету є Йосип Лисогір, а його заступниками Ірина Куровицька і д-р Юрій Трухлий, головою комітету прийняття є молодий адвокат Андрій Рак, а головою комітету полуденку — Слава Рубель.

Ірина Куровицька і Слава Рубель розповідають про імпрезу для вшанування Українців Року.

Тому ставимо ряд питань на які наші гості радо та вичерпно відповідають.І в першу чергу довідуємося, як відбувається цей вибір на Українця Року і якими критеріями керуються члени УІА. І.Куровицька, яка від початку в цій ділянці діяльності УІА бере участь, пояснює, що вибір робить Рада директорів УІА на пропозиції, що до неї напливають.

Вперше Рада директорів рішила влаштувати таку імпрезу та проголосити Українцем Року Теодора Джуса, батько якого Володимир закупив будинок при 79-ій престижевій вулиці в Ню Йорку та з цією метою заснував окрему організацію, яка прибрала назву Український Інститут Америки. В 1984 році, отже з вдячности за цей дар, який після смерти розпоряджав

(Закінчення на стор. 4)

В АМЕРИЦІ

НАЦІОНАЛЬНИЙ ВАЛОВИЙ продукт країни зріс на 2.5 відсотка у третьому кварталі ц.р., — повідомив у четвер, 26-го жовтня Департамент торгівлі. Позитивні економічні показники свідчать про сповільнення інфляції. Поряд із зростанням імпорту на 15.5 відсотка не спостерігається прогресу у експорті та індустріяльному секторі, що на думку голови Інституту міжнародної економіки С.Фреда Берґстена, є „дійсно поганою новиною". Він побоюється того, що ЗСА з ведучого місця в експорті перетворяться у країну з перевагою імпорту. Найвищий економічний дорадник президента Джорджа Буша, Майкл Дж. Боскін, дуже задоволений економічними показниками та висловив надію, що американська економіка зростатиме і в майбутньому.

119 ОСІБ У 46-ТИ СТЕЙТАХ були арештовані в четвер, 26-го жовтня, за те, що підтримували наркоманію в країні тим, що продавали спеціяльне обладнання для вирощуван ня марихуани у замкненому середовищі. Аґенція боротьби з наркотиками за останні місяці затримала 112 осіб, запідозрених у вирощуванні марихуани у 94-ох місцях, які нараховували 17,000 плянтацій марихуани в різного роду будівлях. В Америці продукується 25 відсотків марихуани, що споживається в країні, 40 відсотків продукує Колюмбія, 25 — Мехіко, решту 10 — інші держави. Місцева продукція марихуани зросла з 2,100 тонн у 1986 році до майже 5,000 тонн в 1989 році.

ПЕРЕДБАЧАЄТЬСЯ РАДИКАЛЬНЕ зменшення військового бюджету в наступному році. На конгресовій конференції в четвер, 26-го жовтня, зблизилися різниці версій військового бюджету Сенату й Білого Дому на 1990 рік. На протиракетну оборону пляснується 3.5 біл. дол., що є на один більйон долярів менше, як було заплановано Адміністрацією президента Джорджа Буша. Конференції Білого Дому з Сенатом проходять від початку вересня ц.р., щоб досягти компромісу у військовому бюджеті на 305 біл. дол., але спеціялісти сумніваються у тому, що праця над цим узгідненням буде закінчена до кінця цього тижня. Як відомо, фіскальний 1990 рік вже почався 1-го жовтня ц.р., а Пентагон змушений функціонувати при заморожених фондах.

ВЕЛИКІ КОМПАНІЇ КРАЇНИ переносять свої головні управління з переповненого та занадто дорогого Манґеттену. За прикладом свого сусіда Джей Сі Пенні, яка перенесла своє головне управління з 4,000 працівниками в район Далласу в 1987 році та заощадила на цьому 60 міл. дол. за річний рент, нафтова компанія Екзон також вирішила перенести своє головне управління з Манґеттену до Тексасу разом із 300 його працівниками. „Даллас пропонує набагато кращу комбінацію умов праці та життєвого стандарту наших працівників", — сказав президент компанії Екзон, Лоренс Дж. Рол.

ЕКСПЕРТИ ВІД ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ та члени Конгресу передбачають зростання медичного забезпечення для старшого населення майже на 43 відсотки. Коли в червні минулого року президент Роналд Реґен схвалив закон медичної допомоги, який забезпечував населення старшого віку від фінансового зруйнування катастрофічними коштами медичної опіки, Конгресові вдалося обійти підвищку медичного забезпечення. Щоб вирішити різницю між загальними коштами лікування та сумою, яку оплачує держава у пляні медікейр, стало необхідним підвищення медичного забезпечення старших громадян.

У СВІТІ

СОВЄТСЬКИЙ СОЮЗ З РАДІСТЮ привітав новий підхід до справ безпеки, що його накреслив державний секретар Джеймс Бейкер. Речник міністерства закордонних справ СССР Вадим Парфілєв заявив, що у своїх недавніх промовах у Ню Йорку та Сан Франціско Дж. Бейкер „ясно вказує на новий підхід Америки до співпраці з Совєтським Союзом". Після прийняття настанови „почекай та побачиш" у початках урядування Адміністрації президента Джорджа Буша тепер державний секретар говорить, що користі Америки полягають в успіхах Михаїла Горбачова як політичних так й економічних. Цей же речник сказав також, що Москва однак не згідна з плянами Америки щодо продовження розвитку в ділянці крейсових ракет і стратегічних бомбовиків.

У ЮГОСЛАВІЇ ПРАВЛЯЧА Комуністична партія вперше натякнула на те, що може погодитися на багатопартійну демократію. Такі чутки почали ширитися після того, як минулого тижня на сесії Центрального комітету вирішено, а потім опубліковано в офіційній пресі, що КП підтримає „розвиток політичного плюралізму та особистих прав і свобід". Там же заклика ється до вільних і демократичних виборів, до незалежного правосуддя та „запевнення громадянам прав на формування політичних угрупувань і профспілок". Дипломатичні кола в Белґраді, столиці Югославії, та місцеві громадяни сподіються, що всі ці пропозиції будуть офіційно прийняті на наступному конгресі КП, запланованому на 20-го січня 1990 року.

КІЛЬКА ДНІВ ПІСЛЯ ТОГО, як Лех Валенса скритикував Францію за те, що замало допомагає Польщі, французький уряд проголосив, що подасть допомижну руку Польщі сумою 642 міл. дол. впродовж наступних трьох років. Ця заява французького уряду появилася кілька годин перед тим, як президент Франсуа Міттеран мав виступити перед европейським парляментом, де закликав інші країни допомогти Польщі.

В ТОМУ ЧАСІ КОЛИ нюйоркська біржа коливається у своїй непевності та утруднює американським корпораціям здобувати готівку для переведення різнародних трансакцій, то японська біржа є сильною та стійкою. Ця стабільність уможливлює зріст свіжого капіталу для японських фірм, а достатній капітал дає японським фірмам перевагу та кращі можливости на світовому біржовому ринку.

ЩЕ ОДНА ДОСІ НЕЧУВАНА подія сталася у Східній Німеччині впродовж цієї місячної відлиги, толерантности та урядової відвертости, коли у четвер, 26-го жовтня ц.р. член східньонімецького політбюра зустрівся з провідниками „Нового форуму" — опозиційним рухом, який ще місяць тому уряд Східньої Німеччини натаврував ворожим для держави. Ґінтер Швабоскі, провідник Комуністичної партії Східнього Берліну та один із 18-ох членів політбюра, відбув двогодинну зустріч зі Себастіяном Пфлюґбейлом і Єнсом Райхом, науковцями, які були співпрацівниками „Нового форуму"

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays Mondays and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street Jersey City N.J. 07302
Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200
Бюро УНС у Вашінґтоні (202) 347-UNAW, (202) 347-8631 (факс)
Subscription 1 year — $40.00 6 months — $22.00 3 months — $12.00
UNA members 1 year — $15.00 Change of address — $1.00 Make check or money order payable to "Svoboda
Second Class Postage paid at Jersey City N.J.

Помилки президентів Америки

Президентові Джорджові Бушеві закидають, що він зробив грубу помилку, не використавши недавнього бунту частини війська на Панамі для ліквідації диктатури генерала Емануеля Норієґи. Мовляв: командування американського війська в зоні Панамського каналу знало про приготування до цього бунту, бо завело стан строгого поготівля, але замість зберігати „прихильну невтральність" — треба було активно підтримати молодих панамських старшин, противників Норієґи, та не допустити до провалу цієї доброї нагоди. Правда, кажуть такі критики, американські демократи були би зняли крик, що Президент перевів військову операцію без відома і згоди Конґресу. Латиноамериканські країни були би, може, запротестували проти збройного втручання Америки до внутрішніх справ Панами. Але величезна більшість американців була б схвалила таке проведення Президента, бо люди люблять активізм, успіх завжди подобається і Норієґа став одіозною фіґурою. Президент Буш борониться, що Сенат ще за урядування президента Реґена заборонив Центральній Розвідчій Аґенції переводити засекречені дії, які могли б довести до смерти закордонного державного лідера. Але голова штабу Білого Дому Джан Сонумо признав, що в даній справі комунікація між командою війська у Панамі, Пентаґоном та Президентом не діяла як слід, а загальна опінія у країні закидає Президентові помилку.

Це не перший і напевне не останній раз, що 203-річній історії ЗСА державна верхівка зробила помилку. Президент Вудро Вілсон, демократ, професор економії у Принстонському університеті, згодом губернатор стейту Ню Джерзі, кандидував на президента під гаслом невтральности у Першій світовій війні. Спровокована діями німецьких підводних човнів Америка приступила до війни і Вілсон активно встрянув у внутрішньоевропейські справи, не маючи відповідної підготови. Проголосив „14 пунктів" замирення, признавши тільки полякам і чехам право державного самовизначення. Не знав історії Східньої Европи ані Балкану і насправді ці нещасні „14 пунктів" посередньо завинили, що вибухла польсько-українська війна у 1918 році з її трагічними наслідками.

Френклин Делано Рузвелт, демократ, губернатор стейту Ню Йорку, став президентом у добі страшної економічної депресії. Перевів історичні благодатні реформи в соціяльно-економічній ділянці, але зробив такі помилки в закордонній політиці, які мстяться по нинішній день. Став фактичним автором договорення із Сталіном на Ялтинській конференції у 1945 році і підготовив текст Потсдамського мирового договору, в якому поділено світ на сфери впливів Америки і СССР. Згодом виявилося, що його головним довіреним дорадником в Ялті був радник Державного Департаменту Алжир Гісс, якого засудили на п'ять років за кривоприсягу, що ніби не передавав тайні документи аґентові Москви. Закид шпигунства формально був передавнений. — Наступник Рузвелта Гаррі Труман, демократ, мав відвагу прийти з військовою допомогою Південній Кореї, коли комуністична Північна — повела проти неї збройну аґресію. Але образився на геніяльного полководця, генерала Даґлеса МекАртура, що цей публічно критикував його вказівки з Білого Дому і відкликав МекАртура: це була фатальна помилка, бо по нинішній день Корея поділена і тільки президент Двайт Д. Айзенгавер, загрозивши Китаєві скиненням атомової бомби на його промисловий центр — примусив Китай і Північну Корею до перемир'я. Миру дотепер нема. Сам Двайт Айзенгавер, витязь Другої світової війни, республіканець, як президент, теж зробив, помилку, що злегковажив розпачливу просьбу мадярських борців за свободу прийти їм з допомогою в їхньому повстанні проти Москви у 1956 році. А згодом сам виправдувався. Ця помилка теж знайшла відгук аж по нинішній день.

Джан Кеннеді — колишній президент, — демократ, сенатор, та інтелектуал у Білому Домі, зробив дві історичні помилки. Він не дав летунської „парасолі" випадові на Кубі, що його підготовив Айзенгавер, і той висад провалився, і згодом, коли американська розвідка ствердила на Кубі присутність совєтських ракет — проголосив бльокаду Куби. Але за ціну відкликання цих ракет — зобов'язався ніколи силою не ліквідувати режиму Фіделя Кастра. Таким чином сама Америка з вини Кеннеді затвердила комуністичну владу на Кубі.

Линдон Джансон — демократ, сенатор і президент, спартачив В'єтнамську війну, спутавши руки власним полководцям і ніхто інший, тільки Білий Дім і демократичний Конґрес програли цю війну. Врешті Джиммі Картер, колишній президент, демократ, губернатор Джорджії, так погано підготовив експедицію на визволення військом американських закладників в Ірані, що сам мусів відкликати цю експедицію, понісши втрати в людях.

Ярослав Курдидик

ПРОБЛЕМА З МАЛИМ ДИКТАТОРОМ

Оце проходить шість років, а в тому числі 11 невдачних намагань, включно із останнім — насправді проґавленою нагодою, щоб усунути генерала Мануеля Норієгу, що на самому ділі, діє не лише, як головнокомандувач, але де факто є керманичем і рішучим диктатором Панами.

ЗСА закидують йому торгування наркотиками та на велетенську скалю шахрування у виборах, перепускання через панамську банкову систему т. зв. наркоманних грошей, вбивство своїх політичних конкурентів та продаж американських мілітарних секретів, за посередництвом Куби, для Совєтського Союзу.

І якраз саме повищі завваги у пов'язанні Норієги у різних брудних справах, створює настороженність Америки і занепокоєння посеред політичного проводу ЗСА, що Панамський канал, оця головна та непідмінна ніякими засобами, — основна цівниця у перепливанні і перекидуванні поперез неї, — в міру конечности, бойових та торговельних морських одиниць, для втримування стратегічної оборони і балянсу між східніми і західніми обширами, З'єднаних Стейтів Америки.

На основі сучасного договору, ЗСА є адміністратором Панамського каналу з тим, що уряд Панами має перебрати владу над каналом у 1990 році. Але, — як це останньо заявив сен. Конні Марк, — який був одним із членів та творців цього договору: „Ми, мовляв, не сміємо допустити до того, щоб канал у Панамі, попав в руки завжди злонаміреного, підступного і півбожевільного диктатора Норієги"... Закордонні коментатори, що до них належать теж й американські мілітарні речники, — заявляють майже однозгідно, що мовляв, на жаль, досі політику в стосунку Америки до цієї проблеми, — розтягається поміж непевністю, нерішучістю і хаотичною глупотою...

Геополітичні мілітарні знавці Південно-Американського обширу, заявляють, не без слушности, що зокрема в останньому насильному перебранні влади від ген. Норієги, були перший раз старшини, які рекрутувалися із діючої панамської армії, а заговір очолювали два найближчі його співробітники, полковник А. Наріля і Юлій Йонґ, і цей зрив, — як кажуть знавці, мав таку засяжність, яка ледве, чи будь-коли вдруге повториться.

Її прирівнюють до десанту, який на початках закріплювання прокомуністичної влади Фіделем Кастром на Кубі — тогочасні кубинські втікачі, а колишні вояки, що перебували в Америці, зорґанізували були при допомозі американського військового командування доволі великий десант у т. зв. Свинській затоці на південному материку Куби. Увесь десант вдалося перевести дуже успішно, але американська далекобійна фльота і бойове летунство, завданням якого були „прикривання і допомога у закріплюванні" мостових причілків — зовсім не появилася...

Така сама, просто ідеальна нагода для усунення ген. Норієги, як тепер виявляється, не повелася тільки тому, що на допомогу Норієзі вспіли прийти військові частини і відбили головну кватиру, де в руках повстанців, був вже тоді злощасний диктатор. А за найбільше незрозуміле, не лише для мілітарних речників, а зокрема самого американського громадянства, залишається неоправдана у ніякому виді американська недолугість: чому американське командування, що має понад 12,000 постійного елітарного війська в Панамі, не перекинуло дослівно кілька сотень, щоб перегородити, чи пак перетяти дорогу тим панамським військам, які, заалярмовані, поспішили на допомогу і відсіч, ген. Норієзі?..

У цьому штурмованому виступі згинуло 27 „бунтівників", у тому числі один старшина. Для повного втихомирення, головне командування Панами арештувало досі біля десятка вищих ранґами старшин і понад 50 старшин і вояків. Усе воно вказує однак, на факт, що заговір мав на цей час, широкозакроєний діяпазон бунту, може навіть і більшого маштабу, як того сподівалися за кордоном, а зокрема в самій Америці.

Використовуючи ще далі напруження у Панамі, де опозиція і надалі не перестає діяти і вживати всіх можливих засобів для зміни і привернення леґальної демократичної влади в країні — Норієга перевів докорінні та основні зміни у всьому командуванні армії, замінивши у першу чергу всіх командирів, у тих районах, що висунені найдалі на Північ і Захід Панами. Він призначив зовсім нового і більш надійного шефа розвідчого штабу, мабуть, щоб ще раз не повторилася така сама заговірна акція, як ця остання, що в ній на цей раз, вдалося цьому диктаторові перейти, достоменно, понад сам рубіж політичної пропасти...

Омелян Твардовський

КИЇВСЬКА „СПОРТИВНА ГАЗЕТА" ПРО СУВЕРЕННІСТЬ УКРАЇНИ

У „Свободі" в „Спортових Вістях" з 14-го вересня 1989 року в статті „На Службі російського імперіялізму", між іншими ми навели один із поміщених листів в „Спортивній газеті" в числі 17-го вересня ц. р., в якому І. Федевич з міста Стрия писав: „... Мрію про те, щоб Україна, як член Організації Об'єднаних Націй, брала б участь своїми збірними командами на світовій арені..."

Відповідаючи на цей і інші подібні листи редакція „Спортивної газети" написала: „... Ми вже кілька разів відповідали прихильникам, так би мовити, спортового відокремлення України од збірних команд СРСР, що згідно зі статутом МОК (Міжнародного Олімпійського Комітету), команди виставляють суверенні країни, а не республіки, або штати..."

Першим на це „вияснення" „Спортивної газети" відгукнувся С. Хаба з міста Тернополя. Цей лист помістила „Спортивна газета" 12 жовтня 1989 року в своєму огляді під наголовком „Коли прагнення не збігаються", що його підписала Л. Радченко (майстер спорту). Ось, що писав С. Хаба: „...той факт, що союзні республіки ще не представлені в МОК (хоч дехто наприклад прибалтійські республіки, наполегливо цього домагаються) є не чим іншим, як наслідком сумно звісного принципу „не пущать", що прийшов до нас у спадок од давніх часів. Виж, навмисно чи мимоволі, стали глашатаями цього принципу. Очевидно, для вступу союзних республік у МОК необхідно: побажання Національного Олімпійського Комітету даної республіки, згода НОК СРСР, позитивний результат голосування членів Міжнародного Олімпійського Комітету".

І тут редакція „Спортивної газети" від себе признала, що С. Хаба зловив її на неправді, яку вона написала у вищезгаданій відповіді, що її ми зацитували.

Ось, як дослівно „Спортивна газета" зареаґувала на лист Хаби: „Та найгірше те, що С. Хаба і справді зловив нас на тому, що в статтях Конституції СРСР та Конституції УРСР записано, що союзна республіка (отже і УРСР) — суверенна радянська соціялістична держава, а ми в своєму матеріялі написали фразу: „згідно зі статутом МОК. Команди виставляють суверенні країни, а не республіки або штати"... Вибачаючись за оце розходження формування нашої відповіді з конституційним, наголошуємо, що не мали ніякого сумніву в суверенності України"..

Далі редакція від себе написала: „... А щодо власного, так би мовити, НОК, щодо дій прабалтійських республік з цього приводу і навіть щодо думки з цього приводу нинішнього голови Державного Комітету („Совєтський спорт" за 19 серпня ц. р. — „... ми не проти створення подібних формувань, якщо вони ставитимуть своєю головною метою залучення жителів республік до регулярних занять масовим спортом і фізкультурою... Ми вітатимемо створення Олімпійських комітетів у Російській Федерації, в республіках Середньої Азії. Це дозволить останнім активно брати участь в Азіятських іграх...", то спробуємо повести таки відверту розмову, маючи на руках Олімпійську хартію і конкретні рішення НОК СРСР".

„Але перед тим — продовжує редакція „Спортивної газети" — спробуємо оформлювати причину, за якої багато наших земляків висловлюються за Національний Олімпійський Комітет. Вона в тому, що люди хочуть уболівати, тішитися чи сумувати з приводу успіху та невдач нашої національної команди. І ці бажання вкладаються у загальне прагнення врятувати і відродити українську історію, культуру, мистецтво, мову і коріння, з якого вони виросли. Прагнення цілком зрозумілі. Запам'ятаємо це".

Розуміючи і співчуваючи таким прагненням, подивимось, спираючись на Олімпійську хартію, чи відповідають вони статутові МОК-у. У першому розділі правил хартії, названому „Основні принципи", візьмемо перший пункт: „Цілі олімпійського руху: сприяння розвитку фізичних і моральних якостей, які складають основу спорту в дусі взаємопорозуміння і дружби, що сприяє створенню кращого і спокійного світу: всесвітнє розширення олімпійських принципів для створення доброї волі поміж народами: скликання спортсменів світу раз у 4 роки на велике свято спорту 'Олімпійські ігри' Другий абзац четвертого пункту цього ж розділу: „Будь-яка особа чи організація, що беруть участь в олімпійському русі в будь-якій якості, повинні визнавати верховну владу МОК і підкорятися його правилам та юрисдикції".

Далі редакція цитує чергові пункти і правила олімпійської хартії із заввагою до одного, де говориться про „тенденції до використання досягнутих результатів для стимулювання національних почуттів замість усвідомлення того, що спільні зусилля і дружнє лицарське суперництво складає основну мету Олімпійських ігор"... Ложкою дьогтю треба уважати заввагу до читачів „Спортивної газети", мовляв: „сформовані нашими читачами прагнення перебувають у деякій суперечності з принципами і правилами МОК. А, як відомо, зі своєм статутом у чужий монастир не ходять". Цей закид редакція „Спортивної газети", радше повинна скерувати на адресу злочинців в Москві, які на протязі довгих років надуживали майже усі точки і правила Олімпійського руху для своїх політичних цілей, для звеличування „російських супер-людей", постійно виступали на Олімпійських іграх в професійних складах, обманюючи, наївних у вільному світі, що це аматори, але тепер вже призналися, що спортові майстри в СССР, поголовно професіонали.

В останній цитаті з роз'яснень до правила 24-го редакція, чи може „малороска" Л. Радченко, прагнули ще якось стримати процес створення НОК в Україні, подає ще такі перешкоди: „НОК повинен звернутися до міжнародних спортових федерацій (МСФ), членами яких є його члени-національні федерації з проханням надати в МОК атестацію,

(Закінчення на стор. 4)

КУТОК БРАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТИ

Хто потребує нашу пресу?

Остання стаття із Кутка Братської Діяльности показала сумний стан нашої української громади та значення Українського Народного Союзу, який морально і фінансово підтримує добровільну працю українських організацій.

Вагоме значення має українська преса, без якої важко собі уявити нашу громаду. Тут, на північноамериканському континенті ми звикли вільно обмінюватися думками і висловлювати їх, іншими словами, на вільну українську пресу. Чи відомо вам, що „Свобода" — це єдиний український щоденник у вільному світі? І що тепер вона має особливо добру опінію серед українців на Україні в часі відродження українського народного духу і народної свідомости. В свою чергу „Український Тижневик" користується великою повагою та популярністю не лише в українських, але й неукраїнських читачів, серед яких — члени американського конґресу та уряду. Я отримую дуже багато похвал на адресу „Українського Тижневика" від українців і неукраїнців, старих і нових читачів. Усі хвалять його знамените покриття подій, багатство інформацій про Україну, про людські права, і також про східньоевропейські, справи „Редакція „Тижневика" заслуговує на такі похвали.

Якщо у когось з'являться сумніви, щодо ролі „Свободи" й „Українського Тижневика" в українському суспільстві, то він повинен відповісти на наступні запити:

До якої газети або якого джерела інформації могла б українська громада звернутися з довір'ям, яка б найточніше описувала актуальні справи, зв'язки з теперішнім відродженням української свідомости на Україні, найновішими законами в Америці про особи, або релігійні, чи національні групи, яких мається клясифікувати втікачами з Совєтського Союзу з процесом Дем'янюка, ОСІ (Бюро Спеціяльних Слідств), українськими дисидентами?

Куди зверталися б українці, особливо наші сеньйори, за інформаціями про те, які події відбуваються у різних громадах в Америці, на Україні, в українській діяспорі, про події, які цікавлять нашу громаду?

До якого джерела інформації зверталися б члени української громади, щоб помістити оголошення особистого, посмертного, товариського, культурного, релігійного, наукового або просто підприємчого характеру? Скільки книжок, наукових праць, написаних українськими науковцями або авторами наукових праць на українські теми, або на теми, які мають особливе значення для українців, в українській або в англійській мовах, видрукувалося б без видавництва „Свободи"?

Чи ви знаєте, що „Веселка", наш дитячий журнал, часто читається у школах українознавства?

Чи існувала б наша українська культурна оаза упродовж 95 років серед північноамериканської англомовної пустелі, якби вона не черпала натхнення та сили від „Свободи" та „Українського Тижневика"?

„Свобода" та „Український Тижневик" є зв'язковими органами УНСоюзу і залежні від нього, вони сповнюють дуже важливу службу — є основною пресою для численних українських громадян в Північній Америці. В свою чергу українське суспільство щедро віддячується своїм газетам щирими пожертвами. У відповідь на питання із наголовку статті: „Хто потребує нашу, союзову, пресу?",-із впевненістю можна сказати: „Вона необхідна українцям не тільки у Північній Америці, але й в усьому світі. Українське духовне, культурне і суспільне життя були б багато біднішими без „Свободи", „Українського Тижневика" та „Веселки".

Так як союзова преса є невіддільною від УНСоюзу члени північно-американсько-української громади є зобов'язані підтримувати Український Народний Союз. Підтримуючи УНСоюз, ми підтримуємо видавництво „Свобода", яка стала головною пресою української громади у цілому світі.

Андрій Воробець

Координатор братської діяльности УНС

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (дехто розуміє цю вимогу як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо зайде потреба). Дописи слід надсилати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріялах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — *Редакція.*

Д-р Святополк Шумський

ЗДОРОВА ІСТОРІЯ НАРОДУ — ЗАПОРУКА ЗБЕРЕЖЕННЯ НАЦІЇ

III.

Уступ написаний щиро і промовисто і збуджує уяву та захоплює своїм образом кожного. Що написав польський автор про свого історичного ворога, це може стати прикладом нашим письменникам, про те чого очікують від них українські покоління та наша історична белетристика, та інші виховні книги.

Згадуючи гетьмана Богдана Хмельницького, ми рівно ж зі сумом можемо ствердити, що поміж усією нашою історіографією ми не могли знайти такої високої характеристики про великого гетьмана Богдана, як це дав не засліплений шовінізмом польський історик Кубала. В своїй характеристиці, — як висловлювався Кубала, — небуденного „Великого українця". Подаємо лише один уривок з його історичної праці: „Чужинці порівнювали його — Б. Хмельницького — з Кромвелем. Порівняння само насувалося, а саме в роки коли ці два мужі звертали на себе мало не виключну увагу Заходу і Сходу Европи. Оба сучасні, майже в однім часі заясніли і згасли. Обидва вороги пануючої Церкви і державного ладу своєї вітчизни, в пізніших роках свого життя станули на чолі повстання і здобували користі, котрими на сміх підіймали науку та досвіди найвизначніших войовників і політиків".

Як також, постать нашого великого національного пробудителя і пророка Тараса Шевченка, полум'яні слова якого вливалися в душі, пригнобленого національним і соціяльним гнітом, його народу, не раз і не два намагалися ворожі сили нівечити та паплюжити, викривлюючи його світлу істоту до не впізнання, змалював так щиро і переконливо польський письменник Єжи Єнджеєвич, який у своїй 619-сторінковій книзі, виданій у 1970 році п.з. „Ночі українські або родовід генія" передав глибоку студію нашого велетня, яким був для нього Тарас Шевченко, підкресливши його небуденну геніяльність та віддзеркаливши його постать у всій його чистій величі та достоїнстві, як борця за волю України, її національного пророка і геніяльного мистця. Цю вартісну книгу чужого автора належить прочитати всім тим нерозумним авторам праць, які намагаються своєю нерозважною та шкідливою „аналізою" зневажати нашого великого пробудителя, а водночас і цим самим і себе, як нерозумних його одноплемінників-українців.

На мою думку, на превеликий жаль, досьогодні ми ще не видали такої вартісної возвеличувальної наукової праці про Тараса Шевченка, як цю, що її написав цей польський автор. Останньо також вийшла грузинська книга, присвячена нашому генієві. А все ж таки прославлювлювання української спадщини та визначних історичних постатей українців слід завжди починати від нас.

Українська белетристика повинна з кожним роком доповнюватися новими виданнями, що зміст свій основували б не лише на княжо-козацькій добі, але й сягати в сиву давнину нашої племінної слави, що вже розпочали деякі українські автори, як ось Іван Білик в своїй праці „Меч Арея" чи в історичному романі „Казання про Богдана Гатила, званого Аттілою". Багато з нас скептично прийняло появу цієї небуденної праці тому що автор представив гунів як наших одноплемінників, заперечивши чужим версіям, які віками впорскували в нас ненависть і зневагу до гунів та їхнього царя і великого вождя Гатила чи Аттілу, який себе завжди називав — скитом, не беручи під увагу того, що гуни заселили собою велику частину Европи. Сьогодні крім „Слова о полку Ігореві" в нас є глибока своїм змістом „Влес книга", розшифровані І. Стойком сторінки манускрипту „Войнича" — „Листи до Божого ока", та інші праці багаті старовинним історичним матеріялом, з якого наші автори будуть черпати ідеї та творити образи древніх віків нашої бувальщини.

Потреба доповнення нашої історичної белетристики сторінками нашої праісторії є велика, як також і видання нової повної історії України, тому що відкладання цієї важливої справи на „завтра" наше покоління та історія колись осудять. Сьогодні, радіємо з ґрандіозного проєкту видання „Нової історії України", який стане дійсністю, про що свідчить старанна підготова її видання, завдяки Видавничому комітетові, створеному заходами Українського Бібліотечного Товариства у Торонто, в Канаді. В цьому священному проєкті участь беруть переважно молоді українські науковці з університетів усіх континентів, які дивляться на історичний процес, українськими очима, та ціллю яких є — підготовити молодого українця до „виходу з вавилонського полону", в якому перебуває Україна. Вони категорично заявляють: „Якщо не створимо школи власного історичного виховання — програємо все!

Історія України, як нас інформовано, буде видана спочатку англійською мовою і її примірники будуть доступні не лише в університетах та бібліотеках, але й для усіх. Цей важливий проєкт історії України, що її видадуть науковцям, які дивитимуться через „українські окуляри", буде початком нашого нового національного відродження, коли український нащадок наповниться почуттям національної самовпевнености, звільнившись раз і назавжди з довговікової хвороби: комплексу меншевартости та поклонів „чужим авторитетам", які цей комплекс творили, закривши перед народом сторінки нашої праісторії і вмовляючи в нас дивовижні теорії про наше „походження" та „недорозвиненість" керувати власною державою та в необхідність нашу від них. Вітаємо віками очікуване видання „Нової історії України", з наголошенням української правди і відсутністю у ній неґативно-мінорного забарвлення та елементів. Очікуємо рівнож і видань виховного змісту, які будуть доповнювати нашу історію України, що буде підтримувати усе національно-свідоме громадянство морально і матеріяльно, на славу народу нашого і прийдешніх поколінь.

ЗАПРОШЕННЯ

Управа
Комісії Реґіональних Дослідів і Публікацій
повідомляє, що чергова

РІЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ РЕҐІОНАЛЬНИХ КОМІТЕТІВ

— відбудеться —
в суботу, 4-го листопада 1989 року
у викладовій залі Наукового Товариства ім. Шевченка в Нью Йорку
63 Четверта Авеню
Початок о год. 10:30 ранку
Порядок нарад в окремих запрошеннях.
Щиро запрошуємо П. Т. Членів реґіональних комітетів і зацікавлених реґіоналістикою гостей.

Управа КРДП

Громаду Бавнд Бруку, Ню Брансвику, Перт Амбою і Картерету
запрошується на

ЗУСТРІЧ

з недавно прибулим із Києва багаторічним політв'язнем, українським поетом і композитором, членом ВК УГС та учасником з'їзду НРУП

Миколою Горбалем

В зустрічі візьме участь голова Закордонного Представництва УГС

Микола Руденко

Тема зустрічі:
1. **Діяльність УГС на Україні в умовах перебудови.**
2. **Події в Україні — наша спільна справа.**
3. **Запити і відповіді.**

Зустріч відбудеться
в неділю, **15-го листопада, о год. 3-ій по пол.**
в Домі Української Культури в Бавнд Бруку

УВАГА! УВАГА!
Члени Конвенційної Комісії УНСоюзу Балтимор - Вашінґтон, Д. К.

СХОДИНИ КОНВЕНЦІЙНОГО КОМІТЕТУ

— відбудуться —
в суботу, 11-го листопада 1989 року
в годині 10-ій ранком
в приміщеннях дому „САМОПОМІЧ"
239 South Broadway, BALTIMORE, MD.

В програмі сходин обговорення всіх справ пов'язаних з підготовкою 32-ої Конвенції УНС, яка відбудеться **від 28-го травня до 2-го червня 1990 р. в готелі Гаєт-Ріджансі у Балтиморі.**

За дальшими інформаціями прошу звертатися до **головного радного Евгена Іванцева,** керівника Бюра УНС у Вашінґтоні, **телефон: (202) 347-8629**

Головний Екзекутивний Комітет УНС

Святкування 1000-ліття Хрищення України у Валенсії

Вінки свіжих квітів у підніжжі пам'ятника Симонові Боліварові.

Посв'ячення хліба і солі після урочистого Молебня в катедрі міста Валенсії.

Підсумки святкування Тисячоліття Хрищення України.

Майже за півроку українська громада Валенсії, Венесуеля, почала приготування до святкування тисячоліття християнства на Україні. Місцеве населення, яке за 43 роки змішалося з українським, надзвичайно побожне і тому віднеслося до такої релігійної акції надзвичайно прихильно.

Великий розголос мало святкування 1000-ліття Хрищення України на місцевому радіо та у пресі. Газети „Універсал" та „Ноті Тарде" надрукували великі репортажі про життя української еміграції у Венесуелі, про Тисячоліття Хрищення України. Радіо „Америка" впродовж цілого місяця інформувало населення про цю визначну подію, яка мала велике історичне значення.

Для святкової процесії на вулицях Валенсії були приготовані українські прапори, вишиті національними кольорами, гасла та заклики на полотні, аплікації географічної карти України на автомобілі. Як сувенір із святкувань, була виготовлена біла спортова сорочка з тризубом та двома прапорами — України і Венесуелі, прикраса для зв'язки ключів із золотистим тризубом на синьому полі. Усі ці пам'ятні речі продавалися або просто роздавалися під час процесії і за обідом.

Софія Костик та Ліда Бондаренко за два місяці сумлінної праці на фронтовій стіні залі намалювали масляними фарбами картину розміром 3.5 м. висотою та 12 м. шириною, на якій зображено, як Володимир Великий хрестить свій народ у річці Почайні, притоці Дніпра. Була посвячена ікона Володимира Великого з княгинею Ольгою, яку намалював проф. Карпений.

Як символ доброти і щедрости українського народу, попереду процесії, яка відбулася 30-го липня 1988 року, несли хліб і сіль, що були посвячені після Молебня у Валенсійській катедрі. Процесія несла прапори України і Венесуелі та посувалася до центральної площі Валенсії, де стоїть пам'ятник Симонові Боліварові, до підніжжя якого процесія принесла вінки із свіжих квітів. Духова оркестра відіграла український гимн „Ще не вмерла Україна" та гимн Венесуелі.

Через півроку після святкування Тисячоліття Хрищення України українська громада Валенсії вже почала приготування до наступного свята св. Володимира Великого — хрестителя українського народу. В неділю, 6-го серпня ц.р., після Служби Божої у маленькій відновленій та святково прикрашеній церкві, яка носить ім'я великого князя, був прочитаний короткий життєпис Володимира Великого. У мистецькій програмі виступив фолкльорний балет, який розважав гостей аж до вечора.

А.Р.

Р. Джуліяні серед українців

Республіканський кандидат на посадника міста Ню Йорк Рудолф Джуліяні завітав на програму етнічних груп, влаштованих в його честь Стейтовою республіканською радою етнічної спадщини, президентом якої є Алфред Гонг у Словацькій залі св. Івана. Зліва: Марія Душник, перший заступник президента Ради етнічної спадщини, Р. Джуліяні, республіканський кандидат на посадника міста Ню Йорк, Аня Богачевська та Оленка Геймур. У програмі фолкльорного показу від українців брали участь танцювальний ансамбль „Сизокрилі" під проводом Роми Прийми-Богачевської, сопрано О. Геймур і бандурист Степан Качурак. Кандидат Р. Джуліяні говорив про важливість етнічної різноманітности серед мешканців Ню Йорку, обіцяючи тісно співпрацювати з поодинокими етнічними групами.

Відбулися...

(Закінчення зі стор. 1)

об'єднання всіх самостійницьких сил на базі ДЦ УНР. З того приводу Президія УНРади вислала Проводові ОУНр відповідь на його лист звернений до Президента УНР і X Сесії УНРади.

Велику увагу присвячено справам організації фінансових засобів для виконання цих завдань і плянів праці ДЦ УНР, зокрема Уряду УНР, який мусів би ці пляни реалізувати. Прийнято пропозиції і проєкти нових способів призбирування фондів на цілі і завдання ДЦ УНР, зокрема серед молодшого покоління по всіх теренах поселення. Також звернено особливу увагу на дальшу розбудову клітин Товариства Сприяння ДЦ УНР, які завжди причинювалися до значної фінансової підтримки ДЦ УНР. При тому взято до уваги цінні пропозиції А. Семенюка, члена Президії УНРади і голови Фінансової комісії ДЦ УНР. При нагоді запланованої поїздки до европейських країн в листопаді ц.р. М. Плавюк під час своїх зустрічей з українською громадою і прихильниками ДЦ УНР зверне увагу на потребу підтримки ДЦ УНР, тим більше, що ідеї Української Народної Республіки в Україні викликають велике зацікавлення серед старшого і молодшого покоління.

При нагоді свого перебування у Філядельфії М. Плавюк відвідав хворого Президента Миколу Лівицького та відбув з ним довшу розмову про справи ДЦ УНР. В той же день відвідав хворого Президента також голова Уряду І. Самійленко, який поінформував Президента про всі біжучі справи ДЦ УНР.

В днях від 20-го до 22-го жовтня відбувалася Конвенція УКРади, в суботу, 21-го жовтня проходив бенкет для учасників і запрошених гостей. Від ДЦ УНР взяли участь в.о. Президента М. Плавюк, який вітав учасників від ДЦ УНР, а також голова УНРади М. Воскобійник. Голова Уряду УНР І.Самійленко не міг взяти участи в бенкеті через родинні справи.

Українська Вільна Академія Наук у США
повідомляє, що
на 1990-91 академічний рік із СТИПЕНДІЙНОГО ФОНДУ ІМ. СВІТЛОЇ ПАМ'ЯТІ ВИДАТНОГО ВЧЕНОГО-ПРОФЕСОРА, ДОКТОРА

Антона Степановича СИНЯВСЬКОГО

буде виділено
дві стипендії по 1500 дол. кожна для студентів — кандидатів на науковий ступень доктора (graduate student) **або молодих науковців із українознавчих дисциплін: історії, археології, економічних наук, мови і літератури.**

Аплlіканти мусять бути горожанами або сталими мешканцями США або Канади. Вони повинні надіслати:

1. Автобіографію
2. Копію академічного свідоцтва з університету (Graduate School)
3. Листа-рекомендацію від свого академічного дорадника (Academic Adviser)
4. Листи-рекомендації від двох професорів, які добре знають академічну або наукову роботу аплlіканта

Конкурс відбувається з 15-го листопада 1989 р. до 15-го лютого 1990 р.

Зголошення надсилати:

Prof. Wasyl Omelchenko
Ukrainian Academy of Arts and Sciences
206 West 100 Street
New York, N.Y. 10025
U.S.A.

НЕ СКВУ, А СФУІТ

У розмові із д-ром Осипом Морозом, що була поміщена у „Свободі" з 11-го жовтня ц.р., має бути „Як відомо Світова Федерація Українських Інженерних Товариств скликає...", а не як видрукувано: „Як відомо, СКВУ скликає подібну наукову конференцію".

ВИПРАВЛЕННЯ ПОМИЛОК

В статті „Економічне коливання" Андрія Бука слід внести такі поправки: „Свобода" ч. 196 з 17-го жовтня сторінка друга, перша колонка, 20-ий рядок згори треба читати: „Під час миру ріст був від 1961 до 1969 року", четверта колонка, сьомий рядок згори треба читати: „Америки. Мехіко і Японія купили...", четвертий рядок знизу: „через консумційні видатки" („Свобода", ч.197 з 18-го жовтня), друга сторінка, третя колонка, 13-ий рядок згори треба читати: „задовжена на 110 біл. долярів", (а не 10 біл. дол.). — Ред.

Ділимося сумною вісткою
з Рідними, Приятелями і Знайомими,
що в дні 21-го жовтня 1989 р. упокоїлася в Бозі
на 95-му році життя
наша Найдорожча і Незабутня
МАМА, БАБУНЯ і ПРАБАБУНЯ

бл. п.

СТЕФАНІЯ БОДНАР

з дому НЕСТОР

вдова по бл. п. о. крип. Евгенові Боднареві
нар. 12-го лютого 1895 р. в Ремезівцях, Золочів, Галичина

ПАРАСТАСИ були відправлені в неділю, 22-го жовтня 1989 року в похоронному заведенні Парк в Пітсфілд, Массачусетс і у вівторок, 24-го жовтня в похоронному заведенні Головчаків у Пармі, Огайо.

ПОХОРОН відбувся 25-го жовтня 1989 р., в середу, о год. 10-ій ранку з Української Помісної Католицької церкви св. Покрови в Пармі на цвинтар св. ап. Петра і Павла у Пармі, Огайо.

У глибокому смутку:
син — ВОЛОДИМИР з дружиною ЛЮБОЮ
доньки —
ІРЕНА СВЄРК з мужем КАЗИМИРОМ
ЛЮБА ЯНОВИЧ з мужем МИХАЙЛОМ
внуки —
ЛІДА БАЛАГУТРАК з мужем МИХАЙЛОМ
ВІРА СОХА з мужем ІВАНОМ
МАРТА КУЛЯ з мужем КАРЛОМ
правнуки —
ЛЯРИСА і НАТАЛКА БОДНАР
ЕРІК СОХА
МАТВІЙ КУЛЯ

ПОДЯКА

З волі Всевишнього 28-го вересня 1989 року
заснула Вічним Сном
наша Найдорожча
ДРУЖИНА, МАМА, СЕСТРА і ТЕТА

бл. п.

ІВАНКА ЯРОШ БОБ'ЯК

Наша щиросердечна подяка Всечеснішому о. Левові Любинському за молитви, чин похоронних відправ і за прощальні слова.

Щира подяка за зворушливі промови д-р Стефанії Барановській і д-р Марії Кіцюк під час Панахиди. Також дякуємо щиро Олександрові Кулиничеві за кілька теплих слів про Покійну під час поминальної тризни на Союзівці.

Щире спасибі нашій громаді, що так численно провожала Покійну в останню дорогу, чим виявила свою пошану і любов до Неї.

Щира подяка і тим Її друзям і знайомим, що здалека приїхали, щоби Покійній віддати останню прислугу.

Сердечно дякуємо усім тим, що співали під час Панахиди і похоронних відправ.

Наше спасибі Меланії Кокорудз за переведення збірки на добродійні цілі.

Невимовна наша подяка усім друзям і знайомим Покійної, що б тяжкий час Її перебування в шпиталі не забули про Неї, а відвідували Її, писали картки з побажаннями, молились за Неї, приносили чи передавали квіти, що їх так любила. Свідомість того, що про Неї пам'ятають, люблять навіть тоді як хвора й немічна, давали Покійній силу боротися з тяжкими недугами, будили хотіння жити. Це були для Покійної одні з тих ясних промінчиків у довгих, сірих шпитальних днях.

Нехай ласкавий Бог відплатить Вам усім за це стократно. Вдячність за все добре, що для Неї ви зробили, залишиться назавжди в наших серцях.

Чоловік — РОМАН
Дочка — АНЯ НАГІРНА з чоловіком ЛАДИМИРОМ
Син — ОЛЕСЬ з дружиною СОФІЙКОЮ
і вся Родина

Замість квітів на могилу Покійної зложили на УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ у Ню Йорку:

$100 — Марія, Оксана і Ярослав Івасютин.
По $50 — Школа Українознавства в Йонкерсі, Ярослав і Ольга Чипак, Володимир і Марія Ярош, д-р Осип і Марія Мороз.
$30 — Ярослав і Марія Січинські.
По $25 — д-р Роман і Марія Борковські, Ігор і Марія Зубрицькі, Оксана Ленець.
По $20 — д-р Роман і д-р Стефанія Барановські, Евгенія Рубчак, Михайло і Люба Лесько, Катерина Мисько, д-р Роман і Ольга Мороз, Христина Баранська, Михайло і Михайлина Баран, Петро й Іванна Ганкевич, Оксана і Любомир Кулинич, Галина Хамула, Емілія Реннер, Лєна Качала, Лідія Яців, Антін Шубак, Юрій і Олена Кисілевські, 91-ий Відділ СУА, д-р Марія і Ярослав Кіцюк, д-р Микола і Софія Барусевич, Павло і Надія Микитин, о. Лев і Анна Любинські, Магдалина Квас.
По $10 — Осипа Кобзар, Степан і Христина Головаті, Катерина Турчин, Іванна Бедрило Хруник, Роман і Ольга Равлюк, Михайло й Ольга Бодлак, Стефанія Чорна, Юліян Філь, Павло Лонкевич, Марія Стефанишин, Осипа Дудинська, Михайло Рубич, Михайлина Бігун, Іван і Еґнес Хоманчук, д-р Едвард і Дарія Жарські, Зеня Ковальська, Дарія Хухра, Мелянія Кокорудз.
По $5 — Андрій Лесів, Дарія Барон.

Щире усім спасибі.

В ЧЕТВЕР, 26-ГО ЖОВТНЯ ц.р., президент Джордж Буш запропонував зняти з продажі небезпечні сільськогосподарські хемікалії. Нова пропозиція надає право Агенції охорони довкілля забороняти вживання шкідливих пестицидів, зменшує час елімінування цих хемікалій, що стають причиною ракових захворювань (навіть якщо виявиться тільки один випадок ракового захворювання, викликаного пестицидами).

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу БАСЕЙНУ ТВЕРДОГО ВУГІЛЛЯ

повідомляє, що

ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ ОКРУГИ

— відбудуться —

в неділю, 5-го листопада 1989 року о год. 2-ій по пол.

St. Mary's Ukrainian Catholic Church
210 W. Blaine St., Mc Adoo, Pa. 18237

В нарадах зобов'язані взяти участь члени Управи Окружного Комітету, відділові урядовці та делегати 31-ої Конвенції наступних Відділів:

Бервик 164, 333
Фреквил 242, 382
Фріленд 429
Магоней Ситі 305
Лігайтон 389
Мек Аду 7
Майнерсвилл 78, 129, 265
Мт. Кармел 2
Шамокін 1
Шенандоаг 98
Ст. Клер 9, 31, 228

Гостей, членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Перегляд організаційної праці Округи у 1989 році
3. Доповідь головного касира УНСоюзу УЛЯНИ М. ДЯЧУК
4. Обговорення загальних союзових справ
5. Схвалення пляну організаційної праці на останні місяці біжучого року
6. Внески, запити
7. Закриття нарад

У нарадах візьме участь:

Уляна М. Дячук, головний касир УНС

За УПРАВУ ОКРУГИ:

ЙОСИП ЧАБАН, *голова*
ГАЛИНА СЛОВІК, *секретар* **АДОЛЬФ СЛОВІК,** *касир*

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу БАФФАЛО, Н. Й.

повідомляє, що

ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ ОКРУГИ

— відбудуться —

в неділю, 19-го листопада 1989 року о год. 2-ій по пол.

в залі Українсько-Американського Горожанського Центру
205 Military Road, Buffalo, N.Y.

В нарадах зобов'язані взяти участь члени Управи Окружного Комітету, відділові урядовці та делегати 31-ої Конвенції наступних Відділів:

40, 87, 127, 149, 304, 360.

Гостей, членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Перегляд організаційної праці Округи у 1989 р.
3. Доповідь заст. головного предсідника УНСоюзу ҐЛЬОРІЇ ПАШЕН
4. Обговорення загальних союзових справ
5. Схвалення пляну організаційної праці на останні місяці біжучого року
6. Внески, запити
7. Закриття нарад

В нарадах візьмуть участь:

Ґльорія Пашен, заступниця гол. предс. УНС

За УПРАВУ ОКРУГИ:

Роман Конотопський — *голова*
Василь Сивенький — *секретар* **Марія Гаравус** — *касир*

Сеньйори з Парми відвідали Оттаву

Духовенства та 45 членів Клюбу 60+ з українського православного собору св. Володомира в Пармі, Огайо, після Святої Літургії в українській православній церкві Успіння Богородиці в Оттаві, Канада. Зустріч відбулася під час п'ятиденної прогулянки від 28-го вересня до 2-го жовтня ц.р., яка включала відвідини водопаду Ніягара та українську православну парафію св. Покрови в Рочестері, Н. Й.

Львів'яни...

(Закінчення зі стор. 1)

мів 4-го серпня і 12-го березня ц.р.

Проводяться репресії в різних містах України проти учасників мітингів 15-го жовтня, присвячених обговоренню закону про вибори".

З метою не допустити, щоб організатори й виконавці злочинів уникли відповідальности, страйковий комітет постановив:

„На знак протесту проти небажання покарати організаторів і виконавців злочинного побоїща 1-го жовтня та проти постійного розповсюдження брехні і наклепів на громадські організації та їх активність, проти адміністративних репресій на Україні, а також на знак солідарности зі страйкуючими робітниками Воркути, Львівський страйковий комітет оголошує вдруге попереджувальний цілодобовий страйк 27-го жовтня 1989 року. (Перший попереджувальний двогодинний страйк відбувся 3-го жовтня ц.р.).

Зі Львова повідомляють, що в загальному страйку 27-го жовтня взяли участь **20 великих заводів, майже** всі установи (окрім медичних працівників та працівників громадського транспорту). Страйкарі вимагають:

* Призначити компетентну комісію з народних депутатів СССР для розслідування драматичних подій першого жовтня 1989 року;
* Створити слідчу групу з представників органів прокуратури союзних республік для проведення об'єктивного розслідування злочинів органів міліції 1-го жовтня у Львові;
* Усунути з посад і внести кримінальну справу проти організаторів і покровителів злочинних акцій проти мирних громадян у Львові правоохоронними органами: начальника МВД (міністерства внутрішніх справ) Львівської области генерала Попова, командира загону міліції особливого призначення підполковника Мартинова, прокурора области Ізосімова, прокурора міста Львова Крикливця, осудити спроби партапарату, які прозвучали у виступі першого секретаря ЦК КПУ В. Івашка, і в постанові останнього пленуму ЦК КПУ, перекласти вину за економічні провали на шахтарів Донбасу, які брали участь у страйку.

Корифеї...

(Закінчення зі стор. 1)

син покійного мецената, визначено Українцем Року Т. Джуса. В наступному році був ним відомий оперовий співак українського роду Павло Плішка, рік пізніше телевізійний і фільмовий актор, також українського походження, Джек Пеленс, в 1987 році Українцем Року були два заслужені активісти в американській спільноті суддя Богдан Футей і генерал американської армії і пластун Микола Кравців. У 1988 році з уваги на загальне відзначуванн 1000-річчя Хрищення України не **вибрано нікого, а зате** УІА вшанував двох велетнів українських церков, Митрополита УКЦ Андрея Шептицького і Митрополита УАПЦ Василя Липківського.

Цього року, коли в Україні відроджується з цілою силою українське мистецьке, літературне та театральне життя, коли українська спільнота поза межами України раз-у-раз зустрічається з доказами цієї „нової весни" в Україні, було само зрозумілим, що і тут хочеться відзначити людей, які півсторіччя наполегливо і безперебійно стоять у перших рядах цих українських мистецьких сил, що не кинули плекання українського мистецтва, виїхавши з батьківщини. Тому саме вибір був легкий та логічний. Мистець, маляр, поет та перекладач, Святослав Гординський дійсно виімкова серед нас людина, яку вміють оцінити не лише тут, але і в Україні.

Коли мова йдеться про Лідію Крушельницьку і її працю на театральному полі, а зокрема від довгих років на полі вивчення молодих адептів театрального мистецтва, а з цим і гарної української мови — то як вияснює нам І. Куровицька — її величезну незаступиму працю оцінило в цьому році **належно українське жіноцтво**, вшанувавши її бенкетом у Ню Йорку, а святочним вечером у Філядельфії. Тепер, — каже І. Куровицька, — завершенням цих святкувань є проголошення її, як першої жінки „Українкою Року".

Обидві організаторки цієї імпрези гості нашої редакції з захопленням розповідають про всі приготування, які вже інтенсивно проходять. Про них інформує голова бенкетового комітету С.Рубель, яка надіється, що українська громада вщерть виповнить велику бенкетову залю, щоб вшанувати цих двох виімкових її членів. Тому і підготовляють надзвичайну програму, бо в музичній частині виступлять наші видатні музики з України, а це пііаніст Олександер Слободяник зі сином і скрипаль Олег Криса зі своїми синами Тарасом і Петром та дружиною Татіяною у фортепіяновому супроводі.

Їхня участь напевно піднесе святковість цієї імпрези, що в дуже активному цього року осінньому сезоні **української громади, визначається** таки як кульмінаційна точка, бо ім'я і діяльність Лідії Крушельницької та Святослава Гординського — відомі кожній українській людині.

Київська...

(Закінчення зі стор. 2)

яка стверджує, що названі національні федерації є їхніми повноважними членами". Авторам добре відомо, що російські політруки не дозволили досі на створення таких федерацій в Україні і тому їх немає, отже, мовляв НОК України не може бути прийнятим до Міжнародного Олімпійського Комітету. Одначе нам відомо, що на протязі років на акції в минулому, Українського Олімпійського Комітету у вільному світі, неодноразово приходили відповіді, що для цього, щоб Україна могла брати участь в Олімпійських іграх там мусить бути діяльний Національний Олімпійський Комітет. Немає сумніву, що коли такий Комітет буде створений і він звернеться до МОК з просьбою про прийняття України до Світового Олімпійського Руху, Україна, як повноправний член — засновник ООН і ЮНЕСКО, буде прийняття негайно. Очевидно російські специ і аґенти, що засіли в Проводі Міжнародного Олімпійського Комітету, будуть робити перешкоди, але це не повинно здержувати спортових діячів в Україні від своєї мети.

То, що спитаєте, „Спортивна газета" проти виходу республіки на міжнародну арену? Відповідаємо — не проти. Але робити це потрібно, продовжує редакція „Спортивної газети", зважаючи на об'єктивні обставини і закон МОК. А отже треба починати з виходу федерації УДСР з окремих видів спорту на міжнародний рівень. З таких дій цих федерацій, які дозволили МСФ визнати їх, поруч з федераціями по видах спорту СРСР, повноважними особами... З налагодження сталих міжнародних контактів. І цілком можливо, що колись це й призведе до певних змін у статуті чи навіть Олімпійській хартії. А мати Національний Олімпійський Комітет заради назви — несерйозно. Як несерйозно прагнути, (і тут вилізло шило з мішка „малороски" Радченко, зам О. Т.), прагнути розшарпати збірну СРСР заради престижу окремих республік".

Добре, що хоч в цьому місці редакція „Спортивної газети", відмежувалася від Радченко, — зазначивши, що „Остання думка — суто авторська", тобто Радченко, зам. О. Т.), авторка цього матеріялу була олімпійцем 1960 року і навіть п'ятим призером римських Ігор".

Треба сумніватися чи при теперішних темпах розкладу російської імперії, вдасться спортовим політрукам і як їх назвав Хаба, „глашатаям та малоросам", стримати гін спортових патріотів поневолених народів СССР до відокремлення теж у спорті. Справедливість Божа й людська мусить врешті прийти там, де її вже сотні літ немає. Передвісниками її є саме ті справжні борці за права свого народу, що виразно й недвозначно домагаються його в різнорідних демонстраціях та на сторінках вже й офіційної преси. Ось в на початку вище поданого матеріялу були поміщені листи осіб, що відважно говорять, що думають.

Д. Калюжний і ще 68 його земляків з міста Умані Черкаської области написали: „Реальні зміни, які відбуваються в усіх сферах нашого суспільства, мають нарешті посісти чільне місце не тільки в царині вітчизняних досягнень, але й конкретно й перебудові спортового життя України... Пропонуємо „Спортивній газеті" провести на своїх сторінках референдум про визнання України (з її 50-мільйоновим населенням і членством в ООН) суверенною спортивною державою на міжнародному рівні. Якщо результати референдуму будуть позитивними, передати їх до Державного Комітету Спорту СРСР і далі до Міжнародного Олімпійського Комітету (МОК) з проханням надання Україні місця серед правових держав світу..."

Цікаво, що деякі росіяни, мешканці України приєднуються до акцій українських патріотів. Так і поруч листів, що ми їх подали вище, є й лист від росіянина, В. Рукавишникова, мешканця столиці України, який вже на цитовану нами відповідь „СГ" на лист Федевича вважає, „що газета и еще спортивние круги республики, вероятно, остались малоросами", бо мовляв, „Спортивна газета" не підтримує ідеї створення НОК в Україні.

І закінчимо цей огляд рядками, що їх помістила „Спортивна газета" на початку цього матеріялу.

„Перебудова підняла на всебічний огляд і всенародне обговорення з групи найболючіших проблем і проблеми національні, тісно пов'язані зі станом рідної мови, історією та усвідомленням приналежності людини до тієї чи іншої культури. Редакційна пошта і торішня і нинішнього року підтверджує, що ці прагнення не обходять і фізкультури. Так чимало дописувачів ставлять питання руба: чом би це Україні не мати власного Національного Олімпійського Комітету (НОК)".

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

У статті Зиновія Онишкевича п.з. „Мистецька виставка: Три покоління Лісовських („Свобода", ч. 197 з 18-го жовтня ц.р.) треба читати: „Виконував проєкти килимів і надгробників та вчив рисунку в українській учительські семінарії". — Ред.

● РОЗШУКИ ●

ПОШУКУЮ

Інж. Василя Коваля та його сестру Анну Лянґ останньо перебувала у Монтреалі, Канада шукає: кузинка Марійка, донька Максима Бандрівського. Прошу писати:

MARIA TATUNCHAK
5226 N. 11th St.
Philadelphia, PA. 19141

ФЕНЯ ІВАНІВНА МИХАЙЛИШИН (КАРПА)

проживає в ЗСА, 146 Феербанк вул., Н. Дж., пошукує рідного **брата Михайлишина Петра Івановича. Нар.** 1909 р. (Польща), с. Чорна, Нижнє-Устріцького р-ну. За одержаною інформацією проживає в ЗСА. Просимо повідомити на адресу:

EUPHEMIE KARPA
146 Fairbanks Street
Hillside, N.J. 07205
(201) 351-1176
(201) 762-3909

ВІДІЙШЛИ ● ВІД НАС ●

ЕЛСІ ФЕДИК, член УНС Відділу 102-го ім. свв. Петра і Пала в Клівленді, Огайо померла 25-го вересня 1989 року на 65-му році життя. Нар. 8-го липня 1924 року в Клівленді, Огайо. Членом УНС стала 1942 року. Залишила у смутку братів Стефана і Волтера, тіток. Похорон відбувся на цвинтарі свв. Петра і Павла в Пармі, Огайо.

Вічна Їй Пам'ять!

Микола Бобечко, секр.

ПЕЛАГІЯ ПІДЦЕРКОВНА член УНС Відд. 39-го Т-ва „Українська Січ" в Сиракюзах, Н.Й. померла 12-го серпня 1989 року на 66-му році життя. Нар. 1923 року в Україні. Членом УНС стала 1949 року. Залишила у смутку дочку Марію з мужем Джеррі Кларе і внучку Деббі. Похорон відбувся 14-го серпня 1989 року на цвинтарі української католицької церкви ім. св. Івана Хрестителя в Сиракюзах, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Управа

КАТЕРИНА ШПІЧКА, член УНС Відд. 39-го Т-ва „Українська Січ" в Сиракюзах, Н.Й. померла 17-го вересня 1989 року. Членом УНС стала 1951 року. Залишила у смутку дочку Анну з мужем Іваном Кравчуком, синів Володимира з дружиною Клярою і донечкою Наталкою, Стефана з дружиною Барбарою і діточками Стефаном, Филипом, Естерою і Анною та ближчу і дальшу рідню в Америці й Україні. Похорон відбувся 19-го вересня 1989 року на цвинтарі укр. кат. церкви ім. Івана Хрестителя в Сиракюзах, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Управа Відділу

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу ТОРОНТО, Онт., Канада

повідомляє, що

ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ ОКРУГИ

— відбудуться —

в суботу 18-го листопада 1989 року о год. 2:30 по пол.

в залі будинку СКВУ

2118 A Bloor Street W., Toronto, Ont., Canada

В нарадах зобов'язані взяти участь члени Управи Окружного Комітету, відділові урядовці та делегати 31-ої Конвенції наступних Відділів:

49, 401, 402, 407, 408, 415, 418, 426, 432, 439, 440, 441, 442, 446, 456, 460, 464, 466, 470, 480

Гостей, членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Перегляд організаційної праці Округи у 1989 р.
3. Доповідь головного касира УНСоюзу УЛЯНИ М. ДЯЧУК
4. Обговорення загальних союзових справ
5. Схвалення пляну організаційної праці на останні місяці біжучого року
6. Внески, запити
7. Закриття нарад

В нарадах візьмуть участь:

мґр Іван Геврик, головний директор для Канади
Уляна М. Дячук, головний касир УНС

За УПРАВУ ОКРУГИ:

о. д-р Мирон Стасів, голова
Іван Шлапак, секретар Інж. Роман Бенеш, касир